

Barcs és Vidéke

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer:
v a s á r n a p.

Felölős szerkesztő és kiadó-laptulajdonos
Szilágyi György.

Egész évre 8 kor., félévre 4 kor.,
negyedévre 2 kor.
Nyilttér soronkint 40 fillér.

Olvasd!

Már sok jeremiádát szült dologról óhajtottunk szólni, de nem a megszokott sablonban, nem az erősebb fél krokodilkönyeit fogjuk kisajtolni, hanem tehetségünkhöz mérten a gyengébbek megvédelmezésére sietünk.

Az bizonyos, hogy az új végrehajtási törvény két táborba osztja a magyar társadalmat: a) az erősebb a hitelezők táborába — b) a gyengébb az adósok csoportjába.

Az erősebb tábor már lépéseket tesz, mert félti vagyonát és az indokolatlan aggálya valóságos hajszába kergeti őt az adósok milliói ellen.

Pedig tény az, hogy az az óriási aggály teljesen indok nélküli, legalább mielőttünk oly ok hiányában szenvedő, mint mikor a kor a félős ember az életéért remegő kis egértől megijed.

Az egész végrehajtási törvény nem oly végzetes a hitelezőre, mint aminővé azt elég botorul felfújtak. Végzetessé csak akkor lesz, ha a félelem következtében az adósok millióit szorongatni fogják, elvágják az adósnak a lehetőség útját arra nézve, hogy adósságát erejéhez mért módon törleszthesse, ekkor ez a törvény végzetessé válik, de nem annyira az adósra, mint inkább a hitelezőre nézve.

Már a közmondás is megerősíti azt, hogy egy rókáról nem lehet két bőrt lenyuzni, így bármennyire fenyegeti is a hitelező perrel adóását, tényleg csak annyit hajthat be rajta, amennyit a még életbe nem léptetett végrehajtási törvény előtt elárverezhető ingóságért az árverésen beszédhet, s ha tekintetbe vesszük azt, hogy a törvény életbeléptetése előtt a hitelező nem az ingó vagyon értéke erejéig nyújtotta a hitelt, hanem inkább az adós személyi becsülete adott garanciát az elköszöntött összegről, akkor nem kell nagy matematikusnak lenni, — hogy kiszámíthassuk, hogy a hitelező még per útján nem fog pénzhez jutni, legfeljebb annyit ér el, hogy adóását tönkre juttatja, a végrehajtót gazdagítja, de magánmitsem segített.

Különbén is nagyon csekély

összeg az, amit az új végrehajtási törvény a lefoglalás ellen biztosít. oly csekély, hogy bizvást állíthatjuk, mikép a kölcsönzés idejében esze ágában sem volt a hitelezőnek a hitel biztosítékául ezen tárgyakat tekinteni.

Igy a mezőgazdák és bérlőknel 12 kat. holdig terjedő birtokon a földmiveléshez szükséges vetőmagot, igavonó jószágot, gazdasági eszközöt és trágyát eddig is mentesítette a törvény március 15-től november 15-ig, az új törvény egyáltalában mentesíti.

A köztisztviselőknél eddigi 1600 kor. helyett 2000 kor. — Napidijasoknál 3 kor. helyett 6 korona foglalható le.

A lefoglalás alól továbbá mentesített a háztartáshoz szükséges házi és konyhabutor edények, főző és evőeszközök, ruházkodáshoz szükséges tárgyak, a szükséges ágy- és fehérnemű stb.

Ezeket felsorolva, lehet-e éretti ésszel feltételezni azt, hogy az eddig élvezett hitelt az okozta, hogy a lefoglalás határa tágabb körre szorítottatott? Hiszen ha ezek lefoglaltatnának és árverésen eladnának is, akkor sem kerülne ki belőle a hitelezőnek teljes összege, legfeljebb csak a végrehajtási költségek.

Kár volt tehát elremitési szisztémával a kedélyeket annyira felizgatni és az adósok és hitelezők közötti nyugalmat megbolygatni, mert ez okvetetlenül hátrányát fogja képezni úgy a hitelezőnek, valamint az adósnak is.

Ha a hitelezők az átmeneti időben nem fogják megőrizni kellő higgadságukat s adósaikra rázúdítják a pereknek tömkelegét, ők fogják huzni a rövidebbet, mert az adós ingóságait csak addig lehet elárverezni, míg van mit, mihelyt a legutolsó párnát is dobra ütük, az adós megszűnt a hitelezőnek lekötöztetettje lenni. Milyen eredményt fog tehát a hitelező elérni? Nem azt, hogy követelése nincs kielégítve, azt örök időkre egészen elveszíti s magára vonja a máskülönbén fizetni akaró, de a per útján tönkre tett adós boszuszuját?

Csak malicia sughatja azt a hitelező fülébe, hogy vannak olyan

adósok, akik fizetni nem akarnak. Ilyen adós nem létezik, mert az adósság mindenkire teher, már pedig a teher alól szabadulni mindenkinek leghőbb vágya.

Ha valamelyik adós nem fizet, annak bizonyára oka van és ez az ok legtöbbszörre kényszerítő hatású, erről legtöbb esetben nem tehet az adós.

Mi azt jól tudjuk, hogy e megdönthetetlen igazságot a hitelezők nem akarják elismerni, de nem is szabad elismerniök, mert a legtöbb hitelező önmaga is adósa másnak, hát akiről látják és tapasztalják, hogy fizetni nem akar, ott van a megtorlás módja akkor, amidőn a további hitelt megvonják.

Az új végrehajtási törvénynek csak az átmenetnél lesznek nehézségei s éppen az egészséges hitel szempontjából ennek megteremtésére égető szükség volt.

Felesleges tehát azon aggodalom, hogy az adósoknál elvész a pénze a hitelezőnek s a kapzsi behajtási mód meg éppen veszedelmes.

Ugyanazért, mi e törvény méltatása és ismertetése alkalmával nem a megszokott sablonszerű jeremiádáját énekeljük a hitelezőnek, de sőt. az adós buján és gondján akarunk könnyíteni.

Látjuk az országos ipar és kereskedelmi kamarák egy részénél, különféle iparszakágak országos vezetőinél, — akik figyelmeztetik szaktársaikat, hogy a kölcsönösségeket még az új törvény beállta előtt törvényes uton hajtsa be és csudálatos dolog, hogy az adósok milliói közül egy sem támad, aki ez ellen való védekezésre hívná fel társait.

Mert ha dac és védsszövetségről van szó, nem megvetendő védelem lenne az adósoknak kitartó és — egyöntetű elhatározása sem.

Ugyan mi lenne akkor, ha a privat adósok községenkint sziklaszilárd elhatározással azon közös megállapodásra jutnának, — hogy ők is egy akarattal megcsinálják a teketekönyvet s olyan kereskedővel, iparossal, vállalkozóval s a Mindenható tudja, még kivel, aki az új végrehajtási törvénytől való aggodalmából kifolyólag végrehajtást foganatosít,

többé szóba sem állnak, s kötelezőleg kijelentenek, hogy az ily egyénnel a szövetség összes tagjainak mindenféle tekintetben az ö-szekötetést megszakítja?

Ha az adósok elleni hajszá beáll, kötve hisszük, hogy nem létesül majd e védelmi szövetség.

CSARNOK.

Egy férj, egy feleség, egy udvaló és egy závár.

(Beszélgetés a tükör alatt.)

Irta: C.

— A maga rossz szája nem ingat meg hitemben. Különb is elhíheti, hogy nem valami megható dolog mást rágalmazni, hogy mi bizalmat nyerjünk. Táncoljunk inkább egy tourt.

— Köszönöm Nagysádkám, de az előbb azt méltóztatott indítványozni, hogy ülünk itt a tükör alatt, hát ha megengedi, most visszaélek kegyességével és elmondok valamit, ami érdekelni fogja. Ha azután lesz kedve a táncra —

— Jó, hát meséljen.

— A férj az nagy számár volt, mint ahogy a barna arcú, szép fekete szemű asszonyok már megszokhatták. Az asszony pedig kacér volt, mint azt a férjek a hozományba már bele kalkulálják. A helyzet tehát elég világos, ha még hozzáteszem, hogy Wagner dícsőséges remekei nek örökös kalimpálását egy Byron arcú legényke hallgatta, olyan időtájt, amikor a barna asszony férje a hivatalban nagy szorgalommal görnyedt aktái mellett.

— Pikáns história lesz?

— Nem kell megijedni Nagysádkám! A holnapi koszorúskán meggyőződhetik majd arról, hogy jól megtanultam a boszont. Ha jobbra már eleget forgolódtam, váltani fogok és majd balra táncolok... Tehát a férj aktái mellett görnyedt, ónagysága zongorázott és hallgatója igaz lelkesedéssel töltötte be szerepét... Idővel a férj úgy találta, hogy ő ennyi Wagner még sem kalkulált a hozományba és elhatározta, hogy a reá nézve kellemetlen állapotot meg fogja változtatni, sőt meg fogja szüntetni. Erélyes intézkedéssel vagy meggyőződik felesége ártatlan ságáról, vagy olyan bizonyítékot szerez, melynek alapján ónagyságát egészen át-

költözteti Byron fotográfiájához. — Szép nyári nap volt, mikor a férj sok mindenel összepakolta feleségét és elvitte Abbaziába nyaralni. Itthon pedig addig elkészítette a kelepécet. Felesége hálószobájának ajtaját olyan automata zárral látta el, mely éjjel tizenkét órakor úgy bezárta az ajtót, hogy azt reggel nyolc óráig senki emberfia ki nem nyithatta. Émeletlen volt a lakás, aki tehát oda be lett zárva, annak a reggelt meg kellett várnia, — akár tetszett neki, akár nem.

— Hm. Nincsen harmadik eset?

— De van! Kegyed élesen bírálja a jellemeket és ezért hódolatokat kifejezni nem kések. Sajnos egyéb nem áll módomban, hanem ezt szívesen teszem.

— Folytassuk!

— A zár akkor jött működésbe, mikor a rekeszt egy kulccsal felnyitották. A férj előbb jött haza Abbaziából, kipróbálta, nagyszerűen bevált. Aztán megjött ónagysága, volt akta, Wagner és lelkesedés. Egy nap azzal állott elő a férj, hogy igazán nagyon sajnálja, estére el kell utaznia.

— Ah de triviális.

— Ja a megcsalt férjek nem oly találekonyak, mint a szerelemesek. A közlekedési eszközöket különben is a megcsalt férjek kedvéért, vagy mondjuk érdekében találták fel. Először a primitív gőzmozdonyok, aztán a villamos, ma az örülten vágató automobil. De még ez sem elég. Fel kell találni a repülő gépet, amily a megcsalt férj.

— Nagyon logikus. És ha meg lesz a repülő gép?

— En is Önnel tartanék a nevelésben, de szomorú tapasztalataim vannak a hangosan nevető hölgyeknél. Azok nevetés után boszankodni szoktak... Hát én már előre is szomorú képet öltök... Hogy mi lesz a feltalált repülő gép után? Azt tartom, hogy akkor a férfiak be fogják látni, hogy rajtuk már mi sem segíthet s nem nősülnek.

— Ideális jövődőlés! Kár, hogy nem mondta komolyan, így még nevetni sem merek... De hát folytassa a történetet!

— A férj tehát felnyitotta a rekeszt és könnyes szemekkel bucsuzott el feleségétől. — Vonatra ült, a legelső állomáson leszállt, kocsit fogadott és elindult haza felé.

— Látom elfáradt már a beszédben, hát majd én folytatom. Felült a kocsira és a lovak lassan elindultak. Hűvös erdőn át vitt az út; a madarak fülébe dalolták; a te feleséged zongoránál várja seladonját és nevetnek rajtad. Virágos erdőn susogva

meséltek vadvirágok neki rémes dolgokat, nyargalva jött a szél, messziről sikoltja: szaladj, repülj te szegény megcsalt ember. Lombán terjeszkedni kezd a homály is, millió csillag huayorgat feléje bizalmas barátsággal; ezt jól csináltad Siess!! És futnak a lovak, nyargal a fantázia is. Látja már magát háza előtt. Ott van a boudoir ajtajánál, hol lélek az ajtón se ki, se be. Lázás, ijedt suttogástól vére felforr, döngetni kezdi az ajtót, tajtékzó dühvel ordítja: halál reátok! Most már szeretne bemenni, de még nincs érzés nyolc óra, az ajtót ember fia ki nem nyitja, hát csak tessék várni... Es vár, jár, dühöng. Haját tépi, testét marcangolja. Egyszerre felpattan az ajtó és ott a seladon krétafehér arccal komolyan azt szónokolja, hogy: „rendelkezésére állok uram!” Erre ez... nos folytassa most Ön!...

— Lám a végénél megakadt. Jö szive van Kegyednek, mert megölhette volna mind a harmat... De nem egészen így történt a dolog... Jöjjön, táncoljunk egy tourt, aztán befejezem.

(Folyt. köv.)

H I R E K.

— **Felakasztotta magát.** Babócsáról írják: Kisandik József visontai lakos múlt hó 30 án d. u. 2 óra után, mindön a neje a templomba ment, a szoba ajtaját bezárta, azután a saját padlásán egy ostorral felakasztotta magát s csak másnap reggel találták meg a padlász holtan, mellette egy karos szék alját eldülve és a sapkáját Gyógyíthatatlan betegsége kergette a halálba.

— **Fiatal tolvaj.** Folyó hó 1-én Pozavecz Antal babócsai kovácstanonc elment a babócsai vízi malomba örletni. — Meguva a várakozást, bement a molnár segédek szobájába s ott Gránicz Ferenc molnársegédnek a falra felakasztot zseboráját láncsal együtt ellopta. — A fiunál az órát Babics János tanító mestere megtalálta s visszaadta tulajdonosának. Az inas a nagyatádi kir. járásbírósnál feljelentetett.

— **Kellemetlen kaland.** F. hó 2-án este Magenheim Mihály baresi lakost a

T Á R C A.

VÁLTOZÁS.

*Mikor én még legény voltam,
Tárnócára gyalogoltam.
Egyet-kettőt kacsintgattam,
Egy kettőre hódítgattam*

*Szőke lányok, barna lányok,
Szívesen gondolok rátok.
Téli hóban, nyári hóban
Nem volt hiány szeretőben.*

*De mióta házas vagyok,
Kacsinthatok, pisloghatok,
Meresztgethetem a szemem,
Befellegett a szerelem.*

*Nem is nézem a lányokat,
Nézem inkább a lányomat.
A lányomat, a fiamat.
Ide-stova harmadikat.*

A végrehajtó.

Valamikor ur volt. Ősei kuriájában nap-estig kergette vidám cimborák társasága-

ban a pagátot. Nem gondolt semmivel csak a vidám mával. A kártya, bor és titkos kalandok képezték ránézve az életet.

A felesége legszebb asszony volt a vármegyében s épen olyan mulatni szerető, mint a férje Nem csoda azután, ha az ősi fundus, mely nem bírta meg a nagy terhet, amibe ez a költelező, könnyelmű élet került, inogni kezdett a lábuk alatt.

Egyszer aztán betoppant az a kellemetlen vendég, amely a pusztulásnak előhírnöke, s nótára vette az ősi butorokat, a puha ülésű kocsikat, sőt még az igás lovakat is.

Ettől kezdve azután mindennapos vendég lett a háznál a végrehajtó, egészen addig, míg a nemes Geszthelyi kuria előtt meg nem szólalt a dob...

Es itt kezdődik Geszthelyi Benő urnak a karrierje...

Mikor elérkeztek a feje felől a kuriát, úgy maradt pusztán feleségétől, hogy egyebük sem volt, mint a rajtuk levő ruha.

Kenyér után kellett néznie.

Mint minden lepasszolt ur, ő is a vármegyénél kezdve. Reggeltől estig körmögelt egy forintért, ő, a ki azelőtt még boraválóknak is párosával adta a pengőt. Szomorú napok voltak ezek, de szerencsére nem tartottak sokáig.

Egy szép reggelen felhívta magához a főispán, aki neki atyai ágról nagybátya volt.

— No, hogy érzed magad a hivatalos életben, öcsém?

— Schogysem. Kinlódok és koplalok. Hej, de sohasam is reméltem, hogy a vármegye kenyerére szoruljak.

— Biz az nem a legedesebb falat, kedves öcsém, de azért mégis irigylik ezt a kenyeret téled, s e miatt engemet is olyan vehemensen támadnak hogy bizony nagy szíveségre köteleznél, ha valami más után néznél. — Mindenki csak azt hajlja uton utfélen, hogy a főispán családi hivatalnak tekinti a vármegyét.

Geszthelyi szörnyen megijedt ettől a fenyegetéstől...

— Nos, hát mit szólsz hozzá, kérde a főispán egy kis vártatva.

Geszthelyi szomorúan megvakarta a füle tövét és így felelt:

— Ha azt akarod, hogy éhen haljak feleségemmel, hát csak dobass ki a vármegyétől még ma. — Ugy sem ér már ez a nyomorult élet egy pipa dohányt sem.

— No, csak ne ess kétségbe, biztatta őt a főispán, majd utána nézünk valami más hivatalnak. Teszem fel egy végrehajtói állás épen jó volna neked. Nos mit szólsz hozzá?

— A vármegyében?! sziszont fel ijedten Geszthelyi.

— A világért sem, felelt a főispán nevetve, hisz itthon kitagadnának az atya-

Hajmási féle koresmából kijövet több előtte teljesen ismeretlen baresi német ember megtamadt és úgy helybehagyták, hogy 8 napig nyomta az ügyét. A támadók kilétét zideig nem lehetett megtudni

— **Dohánycsempész.** Leszedték a dohányt, megkezdődött a csempészek munkája. F. hó 1-én Szabó Béla esendőr szolgálton kívül a baresi vásártéren járkalván, a közeli kukoricásban két embert látott menni. Mindkettő nagy batyut cipelt. Szabónak gyanus lévén a dolog, utánuk sietett, mire az emberek futásnak eredtek. Szabó azonban hosszas hajszát követően az egyiket elfogta, míg a másik elmenekült, de batyuját futás közben eldobta magától. A pórnajárt atyafit Szabó bekísérte a község házára, ahol elmondta, hogy őt Kollár Mártonnak hívják, elmenekült társát pedig Horváth Mátyásnak és mindketten ferdinánói (Horvátország) lakosok s a dohányt Bareson, egy ismeretlen asszonytól vették, a saját céljaikra. A dohányt elkobozták, Kollárt pedig őrizet alá vették.

— **Elfogott szökevények.** A legutóbbi baresi vásárra kirendelt esendőrkörjárás közben két gyanus alakot vett észre, kik menekülni igyekeztek, de a szemfüles járőr elesipte. Kihallgatáskor kiderült, hogy az egyik Turbéli István szigetvári születésű, lóhajesár és lopásért 4 hónapi fogházra volt jogerősen elítélve, a másik Piros Ferenc pécsváradi születésű háziszolga, ki 8 hónapi börtönrre volt elítélve. Mindketten a büntetés kitöltése előtt akartak meglépni. Átadták a szigetvári kir. járásbírósnak.

— **Aki sikerrel akar hirdetni,** forduljon az „Általános Tudósító“ (Leopold Gyula) hirdetési osztályához, Budapest VII., Erzsébet-körut 41., ahol hirdetések az összes létező bel- és külföldi hírlapokban és naptárakban kiváló szakértelemmel, lelkiismeretesen, pontosan és szolid áron eszközölnek. Több mint 200 naptár kizárólagos képviselője, vidéki lapok központi hirdetési osztály, számos hírlap kizárólagos kezelője. Diszes újságcatalógus, ké-

fiak, ha őket is meg exekválád. Azt hiszem legjobb lenne, ha Pestre mennél...
— Biz ezt én magam is legjobbnak találnám, felelte Geszthelyi, bár látszott rajta, hogy nem nagyon örült az ajánlatnak.

* * *

Két-három esztendővel ezután fekete felhők kezdtek derengeni a politikai élet egén. A főváros csak úgy nyüzsgött a sok vidéki főispántól, a kiket a kormány felrendelt, részint hogy utasításokkal ellássa, részint pedig, hogy szolgálataikat megköszönje.

Geszthelyi Benő pesti végrehajtó urat is felkereste József köruti fényes lakásán régi főispánja. A végrehajtó alig tudott hová lenni a nagy meglepetéstől. Vigig vezette pompás terméin főispánját s lel kére kötötte, hogy tekintse urnak magát feltétlenül az egész lakásban.

A főispán nem tudott hová lenni a nagy csodálkozástól, hogy uradecését ilyen nagy módba találja.

— Tán örökötél valahonnan, vagy megoyerted a nagy lutrit, édes öcsém?

— Nem biz én kedves bátyám!

— Hát a végrehajtói mesterség jövedelmez olyan jól, hogy ilyen nagy uri módon vagy berendezve?

— Ugyan édes bátyám, ne csufolja ki már ezt a mi városi szegénységünket!

pes naptárjegyzék és minden felvilágosítás a t. e. hirdetőknök díjmentesen.

KÖZGAZDASÁG

A „Hermes“ Magyar Általános Váltóüzlet Részvénytársaság, Budapest, heti jelentése a tőzsdéforgalomról és a pénzpiacról.

Budapest, 1908. szeptember 3.

A budapesti értéktőzsde hangulata az elmúlt hét folyamán meglehetősen szilárd volt és bár a forgalom csak igen kis mértékben fejlődött ki, az árfolyamok szilárduló irányzat mellett tartottak maradtak.

Az érdeklődés a két Hitelrészvény és az Államvasut részvények felé fordult és ezeknek árfolyama javult is néhány koronával. Külföldi ösztönzés hiányában és a bécsi tőzsde alacsonyabb jegyzései hatása alatt, melynek oka főleg nyereségrealizációkban rejlik, az üzlet esendős mederben folyt le és az árfolyamok ismét lemorzsolódtak. Különösen a vasértékek árfolyamai szenvedtek árfolyamesökkenést a prágai események hatása alatt. Helyi értékekben csekély volt az üzlet, érdeklődés tárgyát a Salgótarjáni közszékhely részvények képezték elsősorban. A járadékpiac irányzata tartott, míg a sorsjegypiac teljesen el van hanyagolva. Az árfolyamváltozások lényegtelenek, s így ilyenekről nem is tehetünk említést.

NYILTTÉR.

E rovat közleményeiért nem vállal felelősséget a Szerk.

Folyó hó 23-án a lapjában koresmai kedélyeskedés címen megjelent cikk nem felel meg a valóságnak.

Mert idősb Ernhaft Ferenc nem Szabó Józseffel, hanem Fodor Józseffel szökevényes össze. Mert idősb Ernhaft figyelmeztette ifju Fodort, hogy 13-ik paragrafus értelmében ne beszéljen bele a kártyába. Amiórt ifju Fodor elmondva többek közt

— Na csak ne szerénykedj öcsém, örülök, hogy jól megy sorsod...

— Hát Isten, meg vagyok vele elégedve.

— Mennyi jövedelmed lehet?

— Lehet úgy tízenöt huszezer forint.

— Na, akkor jobb dolgod van, mint a miniszterednek.

— Az épen nincs. De hát szegényesen csak megélünk. Hát bátyám uramnak hogy megy a sorsa?

— Biz az lassan, öcsém. Ma adtam be a lemondásomat s a miniszter el is fogadta.

— Ugy, hát akkor már nem főispán többé urambátyám.

— Nem. Hát Isten. Nagyon is meguntam már ezt a foglalkozást. Nagyon terhes s a mellett az embernek még rá kell fizetni a hivatalára...

— Ejnye, hol is késik már a feleségem, megengedi édes bátyám, hogy utána nézzek, szólt a végrehajtó s átment a felesége buduarjába.

A végrehajtóné épen ki akart jönni. Talpig selyemben volt, a magas vendég tiszteletére kiesipte magát.

Férje azonban visszatartotta s odasugott neki:

— Vesd le azt a kacatot magadról. Ne parádézz neki. Nem főispán többé. Aztán ne nagyon tartóztasd vacsorára, mert még váltót írat alá velem. Tudod jól, hogy ez a kopott zsenitri nép milyen...

vén taknyosnak és számárnak és amit a címzett nem visszázott, hanem még ezt birka türelemmel hallgatta el. Továbbá ifju Ernhaft Ferenc már nem tudta tovább elnézni, hogy apját egy nálánál sokkal fiatalabb ember folyton kicsinyíti. És ifju Ernhaft nem hátulról ütötte meg őt, hanem szemtől szembe és nem gallérjánál fogva rántotta el, hanem Fodor József nekirontott ifju Ernhaftnak, mire ő belevágta legközelebbi ablakba és jól helyben hagyta, melynek többek közt szemtanuja volt Fodornak egy baresi szaktársa is.

Pálfalu, 1908 aug. 29.

Id. Ernhaft Ferenc, szabó mester.

10037. szám.
C. 1903.

Hirdetmény.

A kaposvári kir. törvényszék közhirre teszi, hogy dr. Rusa Ernő szigetvári kir. közjegyző irodáját 1908 szeptember hó 3-án nyitja meg.

Kaposvár, 1908. évi augusztus hó 29. napján.

(P. H.) KELEMEN, sk.,
jegyző.

Butorozott szoba

két ur részére kiadó!

Cim a kiadóhivatalban.

Mészárosok!

A magyar szent korona orsz. vasutas szövetségének baresi kerülete rendes és pártoló tagjai részére olesó és jó minőségű

húst

kiván biztosítani. — Felhívjuk a meszárosokat, hogy ajánlataikat folyó évi szeptember 10-nek déli 12 óráig a kerületi elnöknel nyújtsák be. A később érkező ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Az elnökség.

Eladó esetleg bérbe adandó a **ko-leci csárda** megfelelő melléképületekkel, kerttel, egy hold I. oszt. szántófölddel, több kiadható lakással Bares és Verőce közötti országut és négy irányban levő elágazás mellett — 10 pernyire a lukácsi állomáshoz. Tudakozodhatni **özv. Bittner Jánosnál** Lukácson (Bares mellett.)

A lapunk nyomdájában egy nyomdásztanuló

azonnal felvétetik.

Aki hirdetni akar

még pedig sikerrel, az forduljon a „**Általános Tudósító**“ (Leopold Gyula) hirdetési osztályához, Budapest, VII., Erzsébet körút 41., ahol hirdetéseket az összes létező bel- és külföldi hírlapokban és naptárakban kiváló szakértelemmel, lelkiismeretesen, pontosan és szolid áron eszközölnék. Több mint 200 naptár kizárólagos képviselője, vidéki lapok központi hirdetési osztálya, számos hírlap kizárólagos kezelője. Díszes újságkatalógus, képes naptárjegyzék és minden felvilágosítás a t. c. hirdetőknél díjmentesen.

PÉCSI DEÁK-OTTHON.

Az érdekelt szülők értesítetnek, hogy a következő tanévre középiskolai tanulók részére

INTERNATUS

létesítetik, amelybe ezuttal **csak korlátolt számban** vétetnek fel növendékek.

Az intézetben a növendékek felett a tanulmányi felügyeletet egy, esetleg két bennlakó működő tanár gyakorolja.

Prospektus és mindennemű felvilágosítással szívesen szolgál

Az Igazgatóság,
Pécs, Deák-utca 11.

„BARCSI NYOMDA“

KÖNYVNYOMDA, KÖNYVKÖTÉS, KÖNYV-, PAPIR- ÉS DISZMÚÁRU-KERESKEDÉS.

Megrendelhetők:

Névjegyek, meghívók, eljegyzési és esketési tudósítások, számlák, címkék és levélpapírok, borítékok. Arjegyzékek, körlevelek, hirdetmények és falragaszok.

Évi jelentések, mérlegek, kimutatások, hivatalos nyomtatványok és gyászlapok.

Rovatolt táblázatok számadásokhoz és nyilvántartásokhoz. — Röpiratok, füzetek, könyvek, folyóiratok, nagyobb művek stb.

Allami és magánhivatalok részére szükséges mindennemű nyomtatványok; továbbá hivatalos levél- és okmányborítékok minden alakban, a legjutányosabb árban.

Készít a legfinomabb kivitelben minden néven nevezendő **könyvnyomdai munkát** tisztán és csinosan a legjutányosabb árban.

Raktáron tart:

Jegyzői, egyházi nyomtatványokat, iskolakönyveket, üzleti könyveket, jegyzetkönyveket és naptárakat.

Irodai, levél- és különféle színes papírt, selyempapírt, rajzpapírt, meritett, csomagoló-ítató-papírt és rovatolt papírt.

Tintát, tinta- és tolltartókat, különféle írónokat, bélyegző-festéket és párnákat.

Irkák, tollak, tollszárak, iskolatáskák, palatáblák, rajztáblák, vonalzókat, körzőket stb.

VASUTI MENETREND.

Barcsra érkezik:

Pécsről . . .	délelőtt	10 óra 37 perc
„	délután	5 óra — perc
„	este	9 óra 17 perc
Kanizsáról . . .	délelőtt	7 óra 17 perc
„	délután	5 óra 23 perc
„	este	7 óra 34 perc
Pákrácsról . . .	délelőtt	10 óra 53 perc
„	este	8 óra 05 perc
Somogyzobbról	délben	12 óra 30 perc
„	este	9 óra 05 perc
Kaposvárról . . .	délelőtt	8 óra 05 perc
„	este	7 óra 50 perc

Barcsról indul:

Pécsre . . .	reggel	7 óra 35 perc
„	délután	1 óra 20 perc
„	délután	6 óra 25 perc
Kanizsára . . .	reggel	4 óra 43 perc
„	délelőtt	9 óra 10 perc
„	délelőtt	11 óra 10 perc
„	este	9 óra 45 perc
Pákrácsra . . .	délelőtt	8 óra 10 perc
„	este	5 óra 29 perc
Somogyzobbra	reggel	4 óra — perc
„	délután	1 óra 30 perc
Kaposvárra . . .	reggel	3 óra 50 perc
„	este	5 óra 34 perc

A Szelatina felé közlekedő motorvonal

indul	reggel	2 óra 30 perc
	délelőtt	11 óra 50 perc
érkezik	reggel	7 óra 59 perc
	este	9 óra 20 perc

Ki akar mézet?

Jó ízű elsőrendű pergetett mézet **140 fillérért** kaphat kilónként

Pozsegovics Györgynél
BARCSON.

Itordó.

Mindennemű boros hordók, kádak és e szakmába vágó

kész munkák

a legjutányosabb árban szerezhetők be

Egy jó házból való fiut
tanulónak felveszünk.

Pozsegovics György
kádár-mesternél BARCSON.